

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011956
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2120011956.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému K. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 14.9.2021, sp. zn. 6T/73/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.05.2022 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

K. B., nar. XX.XX.XXXX v K.
trvale bytom: O.
t.č. ÚVTOS Dubnica nad Váhom

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 34T/35/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 5To/61/2020, právoplatný dňa 19.11.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 14.9.2021, sp. zn. 6T/73/2020 uznal obžalovaného K. B. za vinného, že dňa 3. marca 2020 v čase približne o 20:00 hod. v O. na F. ulici číslo XXXX pred ubytovňou B. po predchádzajúcom verbálnom incidente fyzicky napadol poškodeného K. L. tým spôsobom, že ho najskôr udrel pästou do oblasti tváre, v dôsledku čoho K. L. spadol chrbtom na asfaltovú zem, kde poškodeného

ležiaceho na zemi následne jedenkrát udrel rukou a minimálne raz kopol do hornej časti tela, čím spôsobil K. L. zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, zlomeninu v oblasti horného konca lýtkovej kosti (ihlice) a zlomeninu zadnej hrany holennej kosti (píšťaly) bez posunu kostných úlomkov pravej dolnej končatiny, ktoré si vyžiadali odôvodnenú dobu liečenia v trvaní od 03.03.2020 asi do 14.04.2020 a obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného v trvaní 2 mesiace, teda inému úmyselne ublížil na zdraví a týmto činom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za to súd obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 34T/35/2019 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 5To/61/2020, právoplatnými dňa 19.11.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obvineného nahradiť poškodeným:

- K. L., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom Q., prechodne bytom R. B., F. XXXX/XXB, O., škodu vo výške 2.000 eur

- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 930,83 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodených:

- K. L., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom Q., prechodne bytom R. B., F. XXXX/XXB, O.,

- Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874,

so zvyškom svojich uplatnených nárokov na náhradu škody odkázal na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podal priamo na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, obžalovaný odvolanie. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva na podanie odvolania.

3. Podaním zo dňa 27.09.2021, doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.09.2021 obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne (skrátene):

3.1. V úvode odvolania špecifikoval, že odvolanie podáva voči výroku o treste a zároveň uviedol, že prvostupňový súd nepostupoval správne pri vymeriavaní trestu.

3.2. Poukazuje na to, že sa pred súdom ku skutku v celom rozsahu priznal a v prípravnom konaní napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, z výpovede z prípravného konania je zrejmé, že sa ku skutku priznal už v tom čase. Rovnako poukázal na skutočnosť, že súhlasil aj s náhradou škody, ktorá vznikla poškodeným.

3.3. Prvostupňový súd pochybil, nakoľko obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Súd preto nesprávne určil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Rovnako neprihliadol na zásady ukladania trestu, nakoľko má do popredia vystúpiť v prvom rade výchovný prostriedok a nie represívny charakter, taktiež neprihliadol na osobu obžalovaného. Má za to, že prvostupňový súd uložil neprimerane prísny trest a účel trestu by splnil aj trest odňatia slobody v kratšom trvaní.

3.4. Na základe vyššie uvedeného žiada, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží miernejší trest.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Prokurátor považuje rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o treste za vecne správne a zákonné, trest za primeraný a preto navrhuje odvolanie obžalovaného podľa § 319 TP zamietnuť. Obhajkyňa obžalovaného sa pridržala podaného odvolania, nakoľko má

za to, že prvostupňový súd nepostupoval správne pri vymeriavaní trestu, nakoľko nevzal do úvahy okolnosti spáchania trestného činu, najmä skutočnosť, že poškodený bol v stave opitosti, dôsledkom čoho nemal dostatočne koordinované pohyby, aj malé zakopnutie by mu mohlo spôsobiť zranenia. Taktiež neprihliadol na fakt, že poškodený sa obžalovanému vyhrážal a vulgárne nadával. Má za to, že súd neprihliadol na zásady spravodlivosti. Navrhuje, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e) TP zrušil výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 TP sám vo veci rozhodol a uložil miernejší trest. Obžalovaný žiada súd, aby mu dal miernejší trest, nakoľko vykonáva trest vo výške 3 rokov a 4 mesiacov, tento považuje za dostatočný na jeho nápravu.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

7. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

8. Prvostupňový súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený). Pri použití § 38 ods. 2

Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v zmysle § 212 ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019 v rozmedzí sadzby 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace (pôvodná sadzba 3 roky až 10 rokov).

9. Pri určovaní výšky trestu prvostupňový súd vychádzal z odpisu registra trestov (podľa ktorého obžalovaný bol 4 krát súdne trestaný, a to v roku 2009 bol odsúdený za prečin urážky medzi vojakmi podľa § 396 ods. 1 Trestného zákona, v roku 2011 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, obe tieto odsúdenia má obžalovaný zahladené, v roku 2018 bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov (do 17.06.2020) a ktorého výkon mu bol dňa 26.03.2021 nariadený so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a odsúdenie obžalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 34T/35/2019 za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia) a z výpisu registra priestupkov (obžalovaný bol 6 krát priestupkovo riešený, a to dňa 13.03.2020, dňa 02.08.2019, dňa 08.06.2019, dňa 17.20.2019 a 06.02.2016 spáchal 5 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a v marci 2019 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch).

10. Súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest ako úhrnný s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona a súčasne ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona pri splnení zákonných podmienok v prípade iného odsúdenia obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/35/2019 zo dňa 10.07.2020, právoplatným dňa 19.11.2020. Skutky v oboch posudzovaných trestných veciach (t.j. v konaní 34T/35/2019 a v tomto konaní 6T/73/2020) boli v súbehu pokiaľ ide o obdobie ich spáchania. Zároveň súd uložil v tomto konaní obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody, pretože s poukazom na vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Trnava, obžalovaný sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov dvoma skutkami, pričom skutok, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený v konaní vedenom pod sp. zn. 34T/35/2019 je zločinom (zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019)

11. Napriek vyhláseniu obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o priznaní viny zo spáchania skutku, práve s ohľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu súd prvého stupňa nepristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, čo odôvodnil tým, že v prejednávanej veci sa obžalovaný dopustil násilnej trestnej činnosti. Z lustrácie obžalovaného či už v registri trestov alebo ústrednej evidencii priestupkov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa (aj) násilných protiprávných konaní. V rámci individuálne a generálne preventívnej a tiež represívnej funkcie trestu má súd prvého stupňa za to, že trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov je v prípade obžalovaného primeraný a spravodlivý.

12. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti, je odvolací súd toho názoru, že prvostupňový súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného a trest uložený prvostupňovým súdom je primeraný a zákonný.

13. Námietku obžalovaného, že súd prvého stupňa opomenul pri ukladaní trestu vziať do úvahy poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona nepovažuje odvolací súd za správnu. Bolo by nesprávne vyhodnotiť priznanie obžalovaného ako napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti a vytvoriť tak ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Jeho vyhlásenie, že je vinný, nie je možné zarátať ako dve poľahčujúce okolnosti, jednak ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) a jednak aj podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože obvinený neprispel inak k objasneniu trestnej činnosti. Napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje aktívnejšiu účasť páchatela, ako samotné priznanie sa k spáchaniu trestného činu, a to najmä vo forme uvádzania takých dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu. V danom prípade obžalovaný neuviedol žiadne ďalšie aktivity, z ktorých by bolo možné vyvodzovať jeho aktívnu pomoc, a preto nie je možné použiť aj túto poľahčujúcu okolnosť.

14. Odvolací súd sa taktiež nestotožňuje s námietkou obžalovaného, že trest uložený prvostupňovým súdom je neprimerane prísny. V prvom rade je potrebné uviesť, že trest uložený obžalovanému súdom prvého stupňa zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Priznanie obžalovaného ku skutku, jeho oľutovanie a spolupráca s orgánmi činnými v trestnom konaní boli prvostupňovým súdom zohľadnené pri určení výšky trestu a uložený trest, pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, vo výmere 4 roky a 6 mesiacov je primeraný a spravodlivý. Uloženiu trestu na samej dolnej hranici bránila skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti viackrát súdne trestaný ako aj priestupkovo prejednaný, a

to aj za protiprávne konanie násilného charakteru. Pri ukladaní trestu bolo zároveň zohľadnené, že bol odsudzovaný za dva trestné činy. Predchádzajúce postihnutia za druhovo totožné protiprávne konanie u obžalovaného očividne nevedlo k náprave, a preto uloženie miernejšieho trestu by vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela nemohlo byť vo vzťahu k osobe obžalovaného považované za účinné.

15. Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

16. Sťažnostný súd na záver uvádza, že k postupu podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku, teda k zrušeniu napadnutého rozsudku a novému rozhodnutiu pristúpil výlučne z dôvodu, aby výrok zodpovedal stavu veci a zákonu, keďže súd prvého stupňa nevedel vo výroku o treste účinnosť Trestného zákona, ktorý na predmetnú vec aplikoval a na základe ktorého ukladal trest. Súd prvého stupňa túto účinnosť síce uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku, avšak táto musí byť jednoznačne vyjadrená aj vo výrokovej časti. V opačnom prípade by súd vychádzal z nesprávnej výmery trestu odňatia slobody, v ktorej mohol ukladať trest.

17. Odvolací súd zároveň upozorňuje súd prvého stupňa, že použitie, resp. uloženie úhrnného a súhrnného trestu odňatia slobody súčasne nie je formálne správne. Ak ide o spáchanie dvoch trestných činov v súbehu, prerokovávaných v dvoch samostatných súdnych konaniach, v prípade ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona súd vo výroku o treste neuvedie, že sa tento trest ukladá aj ako „úhrnný“, lebo súhrnný trest sa ukladá podľa zásad trestu úhrnného. Pri správnom použití zákona má byť uložený len trest súhrnný, nakoľko súhrnný trest tu plní funkciu trestu úhrnného. Vždy sa však uvedie, či súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona sa ukladá s použitím § 41 ods. 1 alebo § 41 ods. 2 Trestného zákona.

18. Uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia a uloženie povinnosti nahradiť škodu poškodeným obžalovaný osobitne vo svojom odvolaní nenapáda.

19. Napadnutý rozsudok vo výroku o treste, resp. jeho výmere a spôsobe jeho výkonu považuje odvolací súd za spravodlivý a primeraný. Napriek tomu musel odvolací súd pristúpiť k zrušeniu napadnutého rozsudku a napraviť vyššie uvedené formálne pochybenia súdu prvého stupňa a preto rozhodol pri nezmenenej výške uloženého trestu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.